

طول دهلیز و واژن گربه تقریباً مساوی است (رابرتس، ۱۹۸۶) و طول هر کدام تا ۴ سانتی‌متر می‌رسد (مکانتی، ۱۹۹۰). برخلاف گونه‌های دیگر، گربه ماده پرده بکارت واقعی ندارد که دهلیز و واژن را از هم جدا کند (رابرتس، ۱۹۸۶). دهانه مجرای ادرار به مجرای ادرار باز می‌شود که از کف دهلیز بلند شده است. پهنای واژن گربه در نزدیکی گردن رحم به قطر ۱ میلی‌متر مخروطی می‌شود (واتسون و گلور، ۱۹۹۳) و این محل، محل تخلیه مایع منی در زمان جفت‌گیری است. ویژگی‌های گردن رحم گربه نسبت به سایر گونه‌ها خیلی مشخص نشده است و ساختار آن شامل دیوارهای ضخیم همراه با چین‌های عرضی است (رابرتس، ۱۹۸۶)، که به‌صورت پایلادی برجسته در جهت شکمی-خلفی به داخل واژن کشیده شده است (مکانتی، ۱۹۹۰). همچنین گردن رحم گربه دارای غدد است (اسچامر و همکاران، ۱۹۷۹). میزان باز و بسته بودن مجرای دهانه رحم در طی چرخه فعلی تغییر می‌کند، به‌طوری‌که فقط در زمان فعلی و زایمان باز است (چاتدارنگ و همکاران، ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲؛ داسیلوا و همکاران، ۲۰۰۶) (شکل ۵-۱).

واژن قدامی، گردن رحم، رحم و لوله‌های رحمی (اویداکت) زمانی که طول سر تا دم جنین گربه ۱/۲ سانتی‌متر است، از مجرای پارامزوفریک^۱ (مولرین^۲) منشأ می‌گیرند و زمانی تکمیل می‌شوند که طول سر تا دم جنین به ۳/۲ سانتی‌متر می‌رسد (اینوماتا و همکاران، ۲۰۰۹). گربه‌های ماده یک رحم دوقسمتی دارند که بدنه رحم کوتاه (به طول ۲ سانتی‌متر) و شاخ‌های رحمی طویل (به طول ۱۰ سانتی‌متر) و وزن آن در حالت غیرآبستن حدود ۱/۵ گرم است (لاتیمر، ۱۹۳۹؛ چاتدارنگ و همکاران، ۲۰۰۵؛ اسپینال، ۲۰۱۱) (شکل ۱-۶ و ۱-۷). با این حال، اندازه رحم گربه بستگی به اندازه گربه، سن، حضور همراه جنس نر و مرحله چرخه فعلی یا آبستنی دارد (گاتال و همکاران، ۲۰۲۰). تحقیقات در آزمایشگاه ما نشان داده است که همبستگی مثبت بین سن (۲ تا ۶ ماهگی) و وزن رحم وجود دارد (شکل ۱-۸). همانطور که در جوندگان نشان داده شده است این همبستگی با افزایش ترشح استرادیول در ارتباط است (مدلاک و همکاران، ۱۹۹۴). افزایش وزن رحم احتمالاً به دلیل افزایش تعداد و عمق غدد اندومتری است که از هشت هفتگی شروع می‌شود (لوپز ملرو و همکاران، ۲۰۱۷). علاوه بر این، میومتر گربه بعد از بلوغ و اندومتر و میومتر نیز در طی فاز فولیکولار ضخیم می‌شوند (چاتدارنگ و همکاران، ۲۰۰۵؛ مهل و همکاران، ۲۰۱۷).

¹ Paramesonephric ducts

² Mullerian